

۳. ضرورت تأسیس رشته شیعه‌شناسی

* حجت‌الاسلام والمسلمین علی انصاری

بختی که می‌خواستم خدمت عزیزان عرض کنم، ضرورت ایجاد رشته شیعه‌شناسی و یا رشته‌های شیعه‌شناسی در مجتمع علمی از جمله حوزه و دانشگاه است. این ضرورت را از بعد مختلف و گوناگونی می‌توان بررسی کرد، اما به دلیل ضيق وقت از تجزیه و تحلیل و بسط موضوع صرف نظر می‌کنم. فقط درباره ضرورت شیعه‌شناسی به جهت رفع محرومیتها و مظلومیتها از مكتب تشیع نکاتی را مطرح می‌کنم.

شیعه‌شناسی، تصویری علمی از فرهنگ حیات‌بخش اسلام است که با تبیین و کشف حقایق عینی و تاریخی، سعادت دنیا و آخرت را برای عقل‌گرایان عالم به ارمغان آورده و همه ابعاد زندگی فردی و اجتماعی انسانها را از انحراف و لغزش نگاه می‌دارد. رشته علمی شیعه‌شناسی دارای ملاک و مبانی بنیادین و منبع مهمی برای شناخت حقیقت با همه ابعاد وجودی آن و هر واژه‌اش سرشار از مفاهیمی متعالی از معارف الهی است. مدار اصلی و عناصر نورانی مذهب تشیع با مشعل رشته تحصصی شیعه‌شناسی امکان تداوم دارد. پژوهشگران و دانشمندان غیرشیعی در پژوهش‌های خود درباره شیعه به ندرت شناختی همه‌جانبه از حقایق عینی و تاریخی آن به دست آورده‌اند. در حالی که مطالعه دقیق، درک عمیق و بررسی ویژگیهای ممتاز اندیشه شیعی به اثبات می‌رساند که این فرهنگ آرمانی حقیقی، دارای اصولی پایرجا و مترقیانه‌ترین اندیشه الهی است. ما که مقیم ساخت بعثتیم و در غدیر به اعتکاف نشسته‌ایم، برآئیم تا با همکاری و همیاری آگاهانه مسئولان و دلسوزین جامعه اسلامی، اسلام اصیل و بی‌انحراف را از طریق گسترش رشته‌های علمی و معارف غنی شیعه‌شناسی از دستبرد مخالفان تاریخ حفظ کنیم و به مستولیت دینی و شرعی خود عمل کرده باشیم.

اصل بحث من ضرورت شیعه‌شناسی به جهت خارج کردن تشیع از مظلومیتها و منزوی بودن است. همه عزیزان مطلع‌اند، مظلومیت تشیع از همان روز تحسین و صدر اسلام شروع شد. پیامبر مکرم اسلام (صلی الله علیه و آله) که هر کلامش، کلام الهی است، در جمع بیش از صدهزار نفر در صحراجی غدیر، ولایت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) را اعلام

می‌کند. اما مظلومیت شیعه آن چنان زیاد است که، در جایی که هر کس با دو شاهد می‌تواند حق خود را بگیرد؛ امیرالمؤمنین با بیش از صدهزار شاهد در صحراي غدير، هنوز که هنوز است بعد از قرنها نتوانسته است به حقیقت و حقانیت خود به صورت گسترده و فراگیر دست پیدا کند. اگر همین امیرالمؤمنین را با بیش از صدهزار شاهد، دشمن آن چنان تخطه و تخریب می‌کند که دستور می‌دهد به جای تسبیحات حضرت زهرا(سلام الله علیہما) او را لعن کنند، بعضیها خیال نکنند که به همین سادگی بوده است.

دشمن، اول کفر، نامسلمان بودن و ضداسلامی بودن فرد را ثابت می‌کند، بعد دستور به لعن می‌دهد؛ آن هم در آن دورانی که این همه امکانات تخریبی نبوده است. اینها به دلیل نشناختن حقانیت شیعه است. با به وجود آوردن رشته‌های شیعه‌شناسی در مجتمع علمی و اکادمیک بزرگ دنیا می‌توان این حقیقتها را روشن نمود. اگر می‌بینیم وقتی امام حسین(علیه السلام) فرزند رسول الله(صلی الله علیہ و آله) شهید می‌شود و حتی قبل از آن، اگر درب خانه دختر رسول الله(صلی الله علیہ و آله) را آتش می‌زنند، پهلویش را می‌شکنند و فرزندش را شهید می‌کنند، همه به دلیل نشناختن حقانیت و عظمت تشیع است. چون مسلمانها شناخت واقعی و عمیق و دقیق ندارند، دشمن موفق می‌شود هر بلایی به سر آنها بیاورد و اسلام حقیقی را منحرف کند. چرا بیست مسجد در جهان اسلام به شکرانه کشتن امام حسین(علیه السلام) ساخته شد؟ مظلومیت از این بالاتر که یک مکتب الهی بیش از هزار سال تمام در تقیه زندگی کند. چون مسلمانان این مکتب را نمی‌شناسند، این آرمان مترقبی را نمی‌شناسند.

لذا امیرالمؤمنین(علیه السلام) که بماند، فرزند دختر رسول الله(صلی الله علیہ و آله) که بماند، آرام آرام آن چنان انحراف ایجاد می‌کنند که اصل اسلام را از بین ببرند و سوگند می‌خورند از بین ببرند. وقتی مطرفین مغیره می‌آید به معاویه می‌گوید: دست از سر این شیعه‌ها بردار، همه را قلع و قمع کردی، همه را بیچاره و خانه‌نشین کردی؛ می‌گوید: «لا والله الا دفناً دفناً؛ نه به خدا قسم، مگر نام شیعه را دفن کنم». این در حالی است که احمدی نسبت به این وضعیت، حتی به اندازه انگشتان دست، مخالفت نمی‌کند.

ما به سهم خود در سال امام علی(علیه السلام) لبیت عملی به پیام مقام معظم رهبری گفتیم و با کمک و همراهی جمعی از استادان حوزه و دانشگاه، مجمع جهانی شیعه‌شناسی را تأسیس کردیم. حداقل از آن تاریخ، ممحض شدیم که تحقیق کنیم در عالم نسبت به تشیع چه می‌گذرد. تکلیف دارم عرض کنم: والله الان شیعه از صدر اسلام هم مظلوم‌تر است. دردهایی که الان بر امیرالمؤمنین(علیه السلام) می‌گذرد، از شمشیری که در صدر اسلام بر فرقش وارد شد سنگین‌تر است. مواردی را عرض می‌کنم.

شما می‌دانید دنیای امروز دنیای تمدن است و هر مکتبی که راز و رمز بهتر زندگی را به انسانها نشان دهد، برگ برنده را دارد. در مجتمع علمی و آکادمیک دنیا، آنچنان دارند شیعه را به ارزوا می‌کشانند و آنچنان مبانی شیعه را تحریف می‌کنند که از آن تحریف اولیه صدر اسلام که برای امامت و ولایت به وجود آورده خطرناک‌تر است. یک نمونه در دایره‌المعارف «آمریکانا» است. این دایره‌المعارف جدیداً از سیزده جلد به سی جلد گسترش پیدا کرده است. در همه زمینه‌ها و موضوعات مطالب دارد. این دایره‌المعارف ۴۵۰۰ مقاله و مدخل دارد که در توسط ۶۵۰۰ استاد برجسته دانشگاه و اندیشمند تدوین و تعریف شده است. جایگاه شیعه در این دایره‌المعارف چیست؟ این دایره‌المعارف ۴۴ صفحه درباره اسلام مطلب دارد. بزرگ‌ترین مقاله این دایره‌المعارف ۴۴ صفحه است، کوچک‌ترین مقاله آن هم ۴ سطر است. برای اولین بار در تاریخ جهان مقاله چهار سطری نوشته می‌شود، آن هم مقاله تشیع در این دایره‌المعارف است. محتوا چیست؟ این است که، شیعه فرقه‌ای از فرق اسلامی است که در مقابل اعتقاد اهل سنت معتقد است جبرئیل در رساندن حکم خدا به علی(علیه السلام) خطأ رفته است و به جای او، حکم خدا را به محمد(صلی الله علیه و آله) رسانده است.

همین! دایره‌المعارف درباره عمر و عاصی بیش از یک صفحه دارد، درباره عایشه بیش از یک صفحه دارد، درباره شیعه فقط چهار سطر، آن هم این گونه!

اگر رشته‌های شیعه‌شناسی نداشته باشیم و اگر عناوین و موضوعات و ابعاد مختلف علوم شیعی را نتوانیم به راحتی تبیین و به دنیا عرضه کنیم، این گونه به سر مذهب ما خواهند آورد. شما خیال می‌کنید یک دایره‌المعارف نوشته شده در گوشه یک کتابخانه زندانی شده؟ خیر، این بزرگ‌ترین منبع کتابهای علمی و درسی دانشگاهها و رشته‌های اسلام‌شناسی و شیعه‌شناسی در دنیاست. آقایان محترم، در اسرائیل چهار رشته مستقل شیعه‌شناسی وجود دارد؛ رشته مستقل شیعه‌شناسی، نه گرایش. اما ما مکاتبات کردیم، جلسات گرفتیم، فریاد زدیم، ولی نه در حوزه و نه در دانشگاه هنوز موفق به ایجاد یک رشته شیعه‌شناسی نشده‌ایم. شیعه خیلی مظلوم است.

مظلومیت‌های بسیار زیاد شیعه در طول تاریخ که همه ما بر آن گریسته‌ایم و مظلومیت‌هایی که الان هم وجود دارد، فراوان است. بزرگ‌ترین مرکزی که تمام ادیان دنیا را به انحراف می‌کشاند، روی آنها کار و آنها را منحرف و تخطیه می‌کند و اهداف خود را بر گرده آنها می‌گذارد، سازمان CIA آمریکاست که معاونتی به نام ادیان دارد. اینها روی تمام ادیان رسمی دنیا کار می‌کنند. جدیداً دستور دارند با هزینه مخصوص قسمت تشیع را از کل معاونت ادیان دنیا جدا کرده و روی این قسمت بیشتر از بقیه ادیان کار کنند. چون فهمیدند منجی عالم بشریت و آرمان حقیقی و اصول مترقبیانه فقط در این مکتب است.

اخیراً فقط نهصد میلیون دلار بودجه مخصوص شیعه گذاشته‌اند. به هر حال، به شکل بی‌سابقه‌ای دارند علیه شیعه هزینه می‌کنند. سایتهاي مختلف دنيا، قلم به دستان زيادي در دنيا، حتی برخی از کشورها در صدی از پول نفت خود را علیه شیعه اختصاص داده‌اند. اين همه مظلومیت را نه با سینه زدن، نه با سلام و صلوات تنهای و نه با ذکر تنها، بلکه با شناخت حقیقی و شناساندن آن به جهانیان می‌توان پاسخ داد.

متأسفانه پایان‌نامه‌هایی که در مجتمع علمی درباره افلاطون و ارسطو نوشته می‌شود، چندین هزار برابر پایان‌نامه‌هایی است که درباره امام زمان (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف)، امام باقر و امام صادق (علیهم‌السلام) نوشته می‌شود. شیعه خیلی مظلوم است. این مکتب ویژگیهای منحصر به فردی دارد که اگر با زبان نو به مردم گفته شود جهانیان عاشق این مکتب می‌شوند.

من یک جمله از شهید قاضی طباطبائی خدمت دوستان عرض بکنم. ایشان مقدمه‌ای بر جنة المأوى نوشته‌اند. او این جمله را از علامه محمدجواد مغنية نقل می‌کند. می‌گوید: علمای اسلام دو دسته‌اند: یکی آنهايی که رفتند فقیه شدند، بزرگ شدند، عالم شدند، مجتهد شدند، فتوا دادند، حلال و حرام مشخص کردند. اجرشان پیش خدا محفوظ و بسیار کار بزرگی کردند. دسته دوم کسانی هستند که دلشان به حال اصل مذهب تشیع می‌سوزد و در زدون غبار و زنگار از این مذهب تلاش می‌کنند. تعداد این دسته دوم بسیار کمیاب و از طلای ناب کمیاب‌تر است.

می‌توانم با تأسف شدید عرض کنم، شاید بنده تفحص ناقص بوده است، اما بیش از ده شیعه‌شناس در این مملکت بزرگ پیدا نکرده‌ایم. این موضوع جدی است. باید روی اختصاصات مذهب تشیع کار کنیم.